



CZECH NATIONAL CULINARY TEAM

25. 11. 2014

Tak máme první den, kdy se můžeme zvolna nadechnout a vše dělat v klidu. Jistě to každý znáte a myslím, že to nikdo nevyhledává. Dělat ve stresu, pod tlakem, v neznámém prostředí a opepřeno ještě pro někoho neznámou řečí atd.... Prostě den, kdy se hodnotí. V našem případě doslova a do písmene. Dnes jsme měli připravený rozhovor s komisaři. První si nás vzali tři komisaři, kteří hodnotili teplou kuchyni. A druhý byl osobně pan komisař, který hodnotil „sladkou“ část prezentovaného tříchodového menu. Pro tým je takovýto rozhovor velice důležitý. Je jasné, že nelze již nic zvrátit, změnit rozhodnutí nebo „nějak přidat“ body. O tom to doopravdy není. Je nutné se dozvědět maximum o momentech, kdy jsme mohli ...něco udělat jinak a v případě bronzové medaile...lépe. Hodnocení komisařů bylo velice přísné, ale ať se nám to líbí nebo ne tak spravedlivé. Doopravdy komisaři, jsou to profici. Samozřejmě věříme tomu, že stejný metr mají na všechny stejně. Ve velkých uvozovkách „bylo potvrzující“, že vytýkané body se nezávisle na sobě u různých komisařů shodovaly. Komisaři nám věnovali minimálně půl hodiny a byli připraveni a také odpovídali na veškeré naše otázky, někdy formulovány i spíše jako vysvětlení proč to tak bylo uděláno atd.....

Naše hodnocení probíhalo nedaleko kuchyně, kde se právě potili naši junioři. Dneska už víme, že jejich snaha byla ohodnocena stříbrnou medailí. Což je fantastické a obdivuhodné. Pro nás i proto, že trochu více vidíme a víme, jaké podmínky mají na celoroční přípravu junioři k dispozici. Prostě za nás starý kluky a holky, klobouk dolů.

26. 11. den, kdy jsme měli čas se postarat i trochu o dušení potravu a věnovat se sobě. Takže jsme doplnili zeměpisné znalosti o Luxemburku a také hlavně historické souvislosti s naší vlastí. Navštívili jsme hrobku Lucemburků. Prohlédli si kostel, něco jako náš Svatý Vít a i centrum Luxemburku. Díky paní, kterou jsme pojmenovali zlatý anděl. Paní Táborové, která byla pro nás přidělena jako pomocník českého týmu. Tak díky této paní jsme nejenom absolvovali poučný výlet do centra města, ale i jsme se dozvěděli hodně o evropském parlamentu, o evropském stylu života v Luxemburku.

Večer se místní dopravou vracíme půl hodiny za město do svého hotelu, kde nás ještě čekalo několika hodinové balení všech věcí, které Národní tým potřebuje pro svůj život. Takže totální zabalení a naplnění autobusu, tak, abychom zítra mohli časně vyjet na poslední hodnocení a ceremoniál závěrečný na výstaviště.





27.11. Přidávám poslední příspěvek z haly před závěrečným ceremoniálem. Jsme po slavnostním předání cen, medailí za teplou kuchyni. Podstatná zpráva je, že při nástupu týmu na podiu Národní tým České republiky byl uveden s oceněním stříbrné medaile. Pro nás to byl určitě pro každého příjemný „šok“.

Takže ty tečky, jak jsem psal předevčírem, ty tečky, kdy jsme si mysleli na stříbro, tak byli oprávněné. A vysvětlení situace je jediné - někdo musel udělat chybu při lepení malých nálepek ve tvaru medailí na oficiální tablo. Prostě máme tak jako junioři stříbro za teplou kuchyni a bronz za studenou.

Toto je poslední příspěvek ze soutěže.

Děkuji všem fanouškům, kteří byli s námi, všem návštěvníkům těchto stránek, sponzorům za podporu NT a především každému členovi z týmu, kteří se podíleli na tomto umístění.

Martin Jiskra
Manager NT



